

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.418/2023/6/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Feldmájer és Somogyi Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Feldmájer Péter ügyvéd

Az alperesek:

I.r. alperes, alperes címe – I. rendű

II.r. alperes, alperes címe – II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd – az I. és II. rendű alperesek képviseletében

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 33.P.21.165/2023/7.

A fellebbezést benyújtó fél: I. és II. rendű alperesek

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 9.000 (kilencezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az I. rendű alperes által szerkesztett www.portál2 internetes sajtótermékben 2023. március 13. napján „cikk címe” címmel jelent meg cikk – többek között – az alábbi tartalommal:

„Az TV csatorna egy, a Nemzeti Média és Hírközlési Hatósággal (NMHH) fennálló vitájában azt állítja, hogy Luxemburgban szerkesztik a műsoraikat, így az ottani médiahatóság dönt majd a műsorban látható, elhíresült tojástöréses jelenettel kapcsolatban – mondta el személyl az konferencia címe című konferencián tartott előadásában. Az NMHH elnöke felhívta a figyelmet arra, hogy így játsszák ki a magyar gyermekvédelmi törvényt is azok a magyar nyelvű szolgáltatók, amelyek a kifogásolt, LMBTQ-tematikájú tartalmakat tesznek közzé felületeiken.... A másik most futó ügyként személyl a műsor 11. szériájának elhíresült, tojástöréses jelenetét hozta fel, amikor az egyik szereplőnek a homlokán kellett tojásokat törnie, hogy újra legyen meleg víz a villában. Az NMHH elnöke szerint ez a kiragadott jelenetsor jól illusztrálja a műsorszám atmoszféráját, és el is marasztalták miatta a csatornát.

Az TV Csatorna2 azonban személyl tájékoztatása szerint luxemburgi joghatóság alatt áll, állításuk szerint ott szerkesztik a műsort, az ottani médiahatóság fogja megítélni a csatornán látható jeleneteket. – Ha a luxemburgi hatóság olyat lép, amit a magyar hatóság nem tud elfogadni, akkor uniós procedúra kezdődik – vetítette előre személyl.

Az NMHH elnöke felhívta a figyelmet arra, hogy a magyar gyermekvédelmi törvényt is így játsszák ki a magyar nyelvű médiafelületek. A külföldi kézben lévő szolgáltatók hamar kitanulták, hogy ez a védekezés megbénítja a magyar hatóságokat, és csak ilyen felületeken tesznek közzé kifogásolható, LMBTQ-tematikájú tartalmat. személyl szerint a hatóságnak

meg kell próbálnia érvényt szerezni a tagállami törvényeknek, még akkor is, ha ez nem mindig sikerülhet.”

[2] A felperes az I. rendű alpereshez helyreigazítás iránti kérelmet juttatott el, melynek az I. rendű alperes nem tett eleget.

[3] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül a napilap Online internetes sajtótermékében legalább 30 napig azonos helyen, módon és időben tegye közzé a kifogásolt cikk címe felett, azzal azonos oldalon, azonos betűtípussal és azonos betűméretben az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás

A napilap Online internetes portálunkon 2023. március 13. napján „cikk címe” című sajtóközleményünkben kétszer is valótlanul állítottuk, hogy az TV csatornának egy, a Nemzeti Média és Hírközlési Hatósággal fennálló, a gyermekvédelmi törvénnyel kapcsolatos jogvitája van.

Többször is valótlanul állítottuk azt, hogy az TV csatorna azt állítja, hogy Luxemburgban szerkesztik a műsoraikat.

Továbbá valótlanul híreszteltük azt is, hogy az TV Csatorna2 luxemburgi joghatóság alatt áll.

Valamint valótlanul állítottuk, hogy az TV csatorna csatornán került sugárzásra a műsorban látható, elhíresült tojástöréses jelenet.

A valóság ezzel szemben az, hogy a cikk helytelenül nevezi meg a televíziós csatornát, hisz annak neve TV Csatorna2 (korábbi elnevezése szerint TV csatorna).

Az TV Csatorna2 nem áll a cikkben említett tárgyú jogvitában a Nemzeti Média és Hírközlési Hatósággal, továbbá az sem igaz, hogy az TV Csatorna2 sugározta a műsor című valóságshowt, mivel az az TV Csatorna3 csatornán került sugárzásra, és az sem igaz, hogy az TV Csatorna2 luxemburgi joghatóság alatt áll.”

[4] Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Ellenkérelmükben arra hivatkoztak, hogy a sérelmezett közlések vonatkozásában a felperesnek nincs keresetösségi joga, mivel azok nem rá vonatkoznak. Másodlagosan arra hivatkoztak, hogy sajtó-helyreigazításra nem adhat okot az a körülmény, hogy az TV csatorna csatornát jelenleg TV Csatorna2-nek hívják. Az átlagolvasó szempontjából az elnevezés pontatlanságának nincs relevanciája. Harmadlagosan arra hivatkoztak, hogy a cikk nem állít olyat, hogy az TV Csatorna2 csatornának az NMHH-val fennálló jogvitája a gyermekvédelmi törvénnyel kapcsolatos.

A sérelmezett közlések az NMHH elnökének az konferencia címe című konferencián tartott előadásán hangzottak el, ezen előadás és egy közéleti szereplő sajtótájékoztatója között analógia vonható, a sérelmezett közlések ugyanolyan védelemben részesülnek, mint egy közszereplő politikus sajtótájékoztatóján előadott közlések továbbközlése. A közlések azon közéleti vitához kapcsolódnak, hogy a közéleti szereplő felperes hogyan játssza ki a magyar médiaszabályozást. A sajtó felelősségre vonásának még abban az esetben sem lenne helye, amennyiben a kifogásolt közlés a felperes megítélését érintő valótlan tényállításnak

minősülne. Álláspontjuk szerint a felperes fokozott mértékben túrni köteles a személyét érintő kritikus állításokat.

A valóságközlést megalapozatlannak tartották, e körben hivatkoztak a PK 15. számú állásfoglalásban írtakra, mely szerint a felperes által valóságként közölni kért szöveg a sérelmezett tényállítás helyreigazításához szükségtelen.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül a napilap Online internetes sajtótermékében legalább 30 napig azonos helyen, módon és időben tegye közzé a kifogásolt cikk címe felett, azzal azonos oldalon, azonos betűtípussal és azonos betűméretben az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás:

A napilap Online internetes portálunkon 2023. március 13. napján „cikk címe” című sajtóközleményünkben valótlanul állítottuk azt, hogy az TV csatorna azt állítja, hogy Luxemburgban szerkesztik a műsoraikat, továbbá valótlanul híreszteltük azt is, hogy az TV Csatorna2 luxemburgi joghatóság alatt áll. Továbbá valótlanul állítottuk, hogy az TV csatorna csatornán került sugárzásra a műsorban látható, elhíresült tojástöréses jelenet, azonban a valóság ezzel szemben az, hogy a műsor című showműsor az TV Csatorna3 csatornán került sugárzásra.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.400 forint perköltséget.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 9.000 forint meg nem fizetett kereseti eljárási illetéket.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 27.000 forint meg nem fizetett kereseti eljárási illetéket.

Ítéletének indokolásában hivatkozott Magyarország Alaptörvényének IX. cikkére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. §-ára, 10. §-ára, 12. §-ára, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdésére, 496. § (1) bekezdésére, valamint a PK 12., 13., 14. és 15. számú állásfoglalásokra.

A sérelmezett közléseket a könnyebb áttekinthetőség végett számozással látta el az alábbiak szerint:

- 1. számú közlés, hogy „Az TV csatornának egy, a Nemzeti és Média Hírközlési Hatósággal fennálló, a gyermekvédelmi törvénnyel kapcsolatos jogvitája van”;
- 2. számú „Az TV csatorna azt állítja, hogy Luxemburgban szerkesztik a műsoraikat”;
- 3. számú „Az TV Csatorna2 luxemburgi joghatóság alatt áll”;
- 4. számú „Az TV csatorna csatornán került sugárzásra a műsorban látható, elhíresült tojástöréses jelenet”.

Megállapította, hogy a felperes keresetösségi joggal rendelkezik valamennyi sérelmezett közlés esetében, mivel név szerint említik.

Az 1. számú közlés kapcsán rögzítette, miszerint maga a felperes sem kifogásolta a jogvita tényét, ugyanakkor állítása szerint az nem a gyermekvédelmi törvénnyel kapcsolatos. A sérelmezett írás azonban nem állít olyat, hogy ez a vita a gyermekvédelmi törvénnyel lenne kapcsolatos, a keresetet ezen közlés tekintetében elutasította.

A 2. számú kifogásolt közlés, tényállításnak tekintendő, amit az I. rendű alperesnek igazolnia szükséges. Az alperes nem terjesztett elő bizonyítást. A sajtótájékoztatóról szöveghűen tájékoztató írások valóban fokozott védeettséget élveznek, azonban az NMHH elnökének előadása esetén nem mellőzhető a pontos tájékoztatás, az I. rendű alperes nem vehette volna át a valótlan állításokat minden kritika nélkül.

A 3. számú közlés vonatkozásában sem élt bizonyítással az I. rendű alperes. Az TV Csatorna2 csatorna szolgáltatója a felperes, melynek korábbi elnevezése TV csatorna volt. A felperes székhelye Magyarországon van, ezért az általa szerkesztett TV Csatorna2 (korábban TV csatorna) adó joghatóság szempontjából is a magyar. Erre figyelemmel valótlan az az állítás, hogy az TV Csatorna2 luxemburgi joghatóság alá tartozna.

A 2. és 3. számú közlések vonatkozásában a sajtótájékoztatókkal kapcsolatos joggyakorlat perbeli esetre való alkalmazhatóságát nem találta megalapozottnak. Az NMHH elnöke nem politikusként, és nem is sajtótájékoztatón fejtette ki gondolatait, így ebben az esetben nem védi a sajtót a véleménynyilvánítás joga. Az elmondottak közérdeklődésre tarthatnak számot, és közügyként lehet kezelni, de a többi, a joggyakorlat által megkívánt feltételt nem meríti ki.

A 4. számú közlés vonatkozásában kifejtette, hogy a kérdéses műsor nem vitásan az TV Csatorna3 nevű csatornán került sugárzásra. Az TV Csatorna2 és TV Csatorna3 csatornákat az átlagolvasó/átlagnéző megkülönbözteti egymástól, ahogyan megkülönbözteti a többi egymástól elkülönülő csatornát is. Az I. rendű alperes írásában, még ha az NMHH elnökét idézi is, az TV Csatorna2 csatornát összemossa az TV Csatorna3val, úgy, hogy a két csatornának nem azonos a szolgáltatója. Míg az TV Csatorna2 elnevezésű csatornának a felperes, addig az TV Csatorna3 csatornának az cég1, melynek egy Luxemburgban bejegyzett cég a működtetője. A cikkben írtak nagyrészt tehát az TV Csatorna3 vonatkozásában tekinthetők igaznak, nem pedig a felpereshez tartozó TV Csatorna2 csatorna tekintetében. Ezt még abban az esetben sem lehet összetartozónak állítani, ha az TV Csatorna2 és az TV Csatorna3 un. társadók. A szakmai szabályok betartása mellett elvárható az adott sajtóterméktől, hogy pontosan tisztában legyen a különböző csatornák elnevezésével, akkor is, ha azt az NMHH elnöke helytelenül idézi.

A valóság közzétételére vonatkozó felperesi igényt nem tartotta indokoltnak, mivel az a valótlan állításhoz képest új információt nem hordoz, a sérelmezett közlés valótlanágának megértéséhez sem szükséges.

A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. és II. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását kérték. Előadták, hogy a 2. és 3. számú sérelmezett közlések vonatkozásában téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy nem vehető figyelembe a sajtótájékoztatóról való tudósítás kapcsán kialakult joggyakorlat. Jelen esetben közszereplő nyilvánosságnak szánt közéleti ügyben való nyilatkozatáról van szó. Az NMHH elnöke előadásán elhangzottakról hűen tudósított. A sérelmes cikkben a közvéleményt régóta foglalkoztató téma, a felperes szerkesztési elvének kritikája jelent meg. A cikk alapjául szolgáló vita nem kizárólag a kifogásolt cikkben jelent meg és volt nyomon követhető, ezért azon körülmény, hogy nem adtak lehetőséget azok cáfolatára, nem alapozza meg az I. rendű

alperes felelősségét. A vitában a felperesnek saját álláspontjának közlésére számtalan, más helyen volt lehetősége.

A 4. számú sérelmezett közlés vonatkozásában hivatkozott arra, hogy az az állítás, miszerint „a tojástöréses” jelenet az TV csatorna csatornán került sugárzásra, nem szerepel az írásban. Az átlagolvasó szempontjából nincs annak jelentősége, hogy TV csatorna, TV Csatorna3, vagy TV Csatorna2 csatornaként hivatkozza a cikk a csatornát, mivel mindegyik esetben ugyanarra a médiaszolgáltatóra gondol, így a sajtó-helyreigazításra kötelezés nem áll arányban azzal a tévedéssel, hogy a kérdéses műsorszám az TV Csatorna2 melyik csatornáján került sugárzásra.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése helytálló, ugyanis a más által elmondott valótlan tényállítás sem élvezi ugyanazt a védelmet, mint más tényállítás, így azokért az adott sajtótermék felelősséggel tartozik. Az alperesek is csak állították, hogy az általuk közzétett szöveg az NMHH elnökének előadásából származik, de ezt nem bizonyították.

Egyértelműen tényközlés, hogy melyik csatornán került sugárzásra a műsor című műsor. Nem indokolták az alperesek a fellebbezésükben, hogy az átlagolvasó miért nem képes megkülönböztetni a különböző TV-csatornákat. Megítélése szerint az TV Csatorna2 csoporthoz tartozó csatornákat az átlag médiafogyasztó különösebb szakmai ismeret nélkül is meg tudja különböztetni.

[8] Az alperesek fellebbezése nem megalapozott.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperesek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – annak helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta.

[10] A fellebbezési érveléssel kapcsolatosan a másodfokú bíróság rámutat, hogy az alperesek által hivatkozott, a sajtótájékoztatóról való tudósításokra vonatkozó alkotmánybíróági és rendes bírósági joggyakorlat jelen esetben nem alkalmazható. A perbeli esetben az alperesi újságíró, nem egy sajtótájékoztatóról, hanem egy szakmai szervezet vezetőjének az előadásáról tudósított. Az eredeti közlés megfogalmazója által elérni kívánt nyilvánosság mértékének kiemelt jelentősége van a tudósítás jogi minősítése és a sajtótermék felelősségének fennállása körében az Alkotmánybíróág gyakorlata alapján. „A sajtótájékoztatóról való tudósítások esetében ráadásul a média felelőssége nemcsak a közlések tartalma, hanem sajátos módon azok széles nyilvánossághoz jutása tekintetében is speciális. Ezekben az esetekben ugyanis kifejezetten maguk a közéleti szereplők keltik és szervezik a sajtó érdeklődését, azzal az egyértelmű szándékkal, hogy közléseik, állításaik a lehető legszélesebb körű figyelmet nyerjék el. A média itt sokkal inkább a véleménynyilvánítások

közvetítő eszköze, semmint a közvita önálló szereplője.” {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [46]}

[11] Az I. rendű alperesi írás tehát egy szakmai szervezet vezetőjének előadásáról számolt be, annak alperesi interpretálása ismert, azonban az a perben az alperesek bizonyítási érdeke ellenére nem vált ismertté, hogy a szakmai szervezet vezetője ténylegesen az alperesi írással egyező lényegi tartalommal beszélt az előadásán. E körben megjegyzendő, hogy még egy sajtótájékoztatóról szóló tudósítás esetén, a sajtó is csak akkor mentesülhet a polgári jogi felelősség alól, amennyiben – többek között – „az újságíró a más személyek által megfogalmazottakat hűen, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelölve, saját értékelés nélkül közvetíti a közvélemény felé.” {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [48]}

[12] A fellebbezéssel sérelmezett közlések vonatkozásában megállapítható, hogy azok valótlan tartalmúak. Az TV Csatorna2, valamint az TV Csatorna3 különböző csatornák, azokat két eltérő médiaszolgáltató működteti, amely gazdasági társaságok eltérő honosságúak is. Ennek ellenére az alperesi írásban a két csatorna ebbéli minősége közötti különbség elvész, az egyik csatorna működésének jellegzetességeit a felperes által működtetett csatorna vonatkozásában állítja.

[13] A másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak azon alperesi hivatkozást, mely szerint a 4. számú közlés lényegtelen tévedés. Ezen sérelmezett közlést is a PK 12. számú állásfoglalás alapján, a teljes írás értelmezésével szükséges vizsgálni. Az alperesi cikk a megjelölt műsorszám hivatkozott jelenetével kapcsolatosan éppen azt rója a médiaszolgáltató terhére, hogy a külföldi honosságát felhasználva kívánja magát kivonni a magyar joghatóság alól, ez a valótlanság pedig a felperes megítélése szempontjából nyilvánvalóan nem lényegtelen tévedés.

[14] Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján az internetes tartalmat kiadó médiaszolgáltató, a II. rendű alperes köteles viselni a felperes másodfokú perköltségét a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. A felperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott megbízási szerződésre, azonban azt nem csatolta, ezért a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és (5) bekezdése alapján a felperes által felszámított összesen három munkaóra való tekintettel a fellebbezési költségét 9.000 forintban határozta meg.

[15] Az eredménytelen fellebbezés folytán a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján az I. rendű alperest működtető II. rendű alperes köteles viselni a Pp. 102. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, 42. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési illetéket.

[16] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja a II. rendű alperest, hogy az illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság (Fővárosi Ítéltábla) megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2023. október 3.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró